

ಗುರುತಿಸಿದಾಗ, ‘ಬಾಯಿಹರು ರಾಜಕಾರಣಗಳ ಜೊತೆ ದಿನಾ ಮಾತಾಡಿ ಮಾತಾಡಿ ನಿನಗೂ ಹಾಗೇ ಆಗಿದೆ’ ಎಂದು ಮಲ್ಲಿಕಾ ತಿವಿದಿದ್ದಳು. ‘ಆಭ್ಯಂಗ್ಯಾಲ್ಟೀ ಕರ್ಪ್ಸ್’ ಎಂದಿದ್ದ ರಮೇಶ್, ‘ಈ ವಾತಾವರಣ, ಈ ಸಿಟಿ... ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಬಿಡದೆ ನನಗಂತೂ ಇರದಿಂದ ಮುಕ್ಕಿಯಲ್ಲ’ ಎಂದಿದ್ದ. ಹರಾತ್ತನೆ ಹೊರಬಿದ್ದ ಅವನ ತೀವರಾನಕ್ಕೆ ದಂಗಾದ ಮಲ್ಲಿಕಾ ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಆತುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಈ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು, ಈವರೆಗೆ ಕೂಡಿಟ್ಟ ಹಣದ ಜೊತೆಗೆ ಗೋಚರ ಬಿಳಿನ್ನಿಂದ ಹಣ ಎತ್ತಿ, ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಸ್ಕೂಲೊಂದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದುದು ಇಂಥ ಗಳಿಗಳಲ್ಲೇ.

ಸ್ಕೂಲಿನ ಮಾತು ಶುರುವಾದ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಮಲ್ಲಿಕಾ ಎರಡು ವಾರ ವೇರಲ್ಲ ಜ್ಞರದಿಂದ ಸುಸ್ಕೂಗಿ ಮಾತು ಕೂಡ ಆದಲಾಗದೆ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ಇಡ್ಕಿದ್ದರೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ರಮೇಶನ ಮುಖ ನೋಡುತ್ತಾ, ‘ಸ್ಕೂಲ್ ಪ್ಲಾನ್ ಏನಾಯಿಸು...?’ ಎಂದು ಕೊರಗುತ್ತಾ, ವಾಕ್ಯ ಮುಗಿಯುವ ಮೌದಲೇ ಸುಸ್ಕೂಗಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಜ್ಞರದ ಸುಸ್ಕಿನ ನಡುವೆ ಸ್ಕೂಲಿನ ವಿಷಯ ಅವಳನ್ನ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ರಮೇಶನಿಗೆ ಅಚ್ಚಿರಿಯಾಯಿತು. ಸದಾ ಮಾತಾಡುವುದನ್ನು ಸುಖಿಸುವ ಮಲ್ಲಿಕಾ, ಅವತ್ತು ವಾಕ್ಯ ಕೂಡ ಮುಗಿಸದೆ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಯ್ಯೋ ಅನ್ನಿಸಿತು; ಅವಳು ಒದು ಮುಗಿಸಿ ಮುಂಬ್ಯೆಯಿಂದ ಬಂದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಕಾಮಾ, ಪುಲ್ ಸಾಪುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಶರವೇಗದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನನ್ನ ಸದಾ ಉತ್ತಾಹದಲ್ಲಿ, ಉಲ್ಲಾಸದಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದುದು ನೆನಪಾಯಿತು. ಈಚೆಬೇಗೆ

ಅದೇ ಶರವೇಗದಲ್ಲಿ ಇತರರ ಬಿಗೆ ಅವಳು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ರೋಕ ಕರ್ತೆಗಳೂ ನೇನೆಂಬಿಗೆ ಬಂದವು. ‘ಅವಳು ನನಗೆ ದೋಷಾ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ’, ‘ಇವನು ನನ್ನ ಬಣ್ಣಿಗೆ ಜೊರಿ ಹಾಕಿದ್ದನೇ’ ಎಂದು ಮಲ್ಲಿಕಾ ಈಚೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನ ರಮೇಶ್ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ತಿರುವ ಹಾಕಿದ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಾನು ಬಲ್ಲ ಹತ್ತಾರು ಹುಡುಗ, ಹುಡುಗಿಯರ ಹೆಸರುಗಳಿದ್ದವು.

ಅದರ ಜೊತೆಗೇ, ಇತ್ತಿತ್ತಲಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ತಮ್ಮ ಕವ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಾಗಲೇಲ್ಲ ಮಲ್ಲಿಕಾ ನಗುತ್ತಿದ್ದ ವಿಕಟ ನಗೆ ರಮೇಶನಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಮಲ್ಲಿಕಾ ಆರನೇ ಕ್ಲೂಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ವನೋ, ‘ನಾಗಿನ್’ ಎಂಬ ಹಿಂದಿ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿದ್ದಳಂತೆ; ಆ ಕಾಲದಿಂದ ಹೀಗೆ ವಿಕಟ